

«Εἰς ταῖς 9. ἡ χαριτωμένη Χλωρῆ ἐχαμογέλατε δι' ἐκεῖνα νόπου ἔλεγα.»

Εἰς αὐτὸ τὸ μέρος ὁ Λεάνδρος ἦτον διὰ νὰ ἔμβῃ, καὶ ἐν ὄσῳ νὰ ἀνοίξῃ τὴν πόρταν, ἡ Χλωρῆ ἔβαλεν πάλιν εἰς τὸν τόπον τοῦ τὸ καταστιχάκι γλύγῳρα γλύγῳρα.

Δευτέρα συνομιλία πλέον ξεθαρρευτικῆ τῶν δύο νέων.

ΛΕΑΝΔ. «Ὅριστε τὰ βιβλία κερά μου.»

ΧΛΩΡ. αὖς φαίνεται ἡ περιήγησας τοῦ Καπετάνου ἐστάθηκάν πολλά διεξοδικαῖς Λεάνδρε, τὸ συμπεραίνω ἀπὸ τὸ ὠχόντρος τῶν βιβλίων του, ἀγαποῦσα νὰ μὲ ἐλέγατε ἐν περιλήψει τὰ κεφαλαιοδέστερα συμβεβηκότα του.»

ΛΕΑΝΔ. «Μετὰ πάσης χαρᾶς, εἶμαι ἔτοιμος νὰ εὐχαριστήσω τὴν περιέργειάν σας.»

Ἄρχισε λοιπὸν τὴν ἀνάλυσιν τοῦ βιβλίου ἀπὸ ἕνα ἕνα, τί ἐπαθεν ὅταν ἔρθασεν εἰς τὸ νησί Ὄταίτι (α), ἐπερίγραψε τὰ ἦθη ἐκείνου τοῦ ἔθνους ὅπου ζῆ εἰς μίαν κατάστασιν, ὄχι πολλὰ διαφορετικὴν ἀπὸ τὰ ζῶα, καὶ τὰ ἐπίλοιπα.

ΧΛΩΡ. » Ἄρά γε εἶναι κἂν εὐτυχησμένοι; ἡ ἀμάθεια τοὺς χρησιμεύει τίποτες διὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς ψυχῆς; ἡ καρδιά τους εὐχαριστεῖται εἰς τὴν σμικρότητά τους;»

ΛΕΑΝΔ. » Δὲν ἰξεύρω Κερά μου, πλὴν νὰ σᾶς εἰπῶ τὸν σκοπὸν μου· ἐμένα μὲ φαίνεται ὅτι, μὲ ὅλα τὰ ἐλαττωματά μας, ἡ κατάστασίς μας εἶναι ἀξία προσημύσεως, εὐγάνωντας ὁμῶς τὴν δεισιδαιμονίαν, καὶ ἄλλαις πολλαῖς κατάχρησας. »

ΧΛΩΡ. » Φαίνεται πῶς νὰ ἔχετε εἶδησιν φιλοσοφίας Λεάνδρε; »

ΛΕΑΝΔ. » Ὄχι τόσον, πλὴν κατὰ τοῦτο, μεταχειρίζομαι τὴν ὀρθὴν κρίσιν τοῦ νοῦς μου, κἀνένας δὲν μὲ ἐνέπνευσεν αὐταῖς ταῖς ἰδέασιν. »

ΧΛΩΡ. » Τοῦτο προέρχεται μὲ τὸ νὰ ἔχετε πνεῦμα . . . » δὲν ἀγαποῦσατε λοιπὸν νὰ συζήσατε μὲ τοὺς Ὄταίτας; »

ΛΕΑΝΔ. » Ὄχι τῇ ἀληθείᾳ· οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Καπετάνου ἐξαναγεννηθήσαν ὅταν ἦλθαν εἰς τὴν πατρίδα τους, καὶ εἶδαν ἀνθρώπους πολιτευμένους εἰς τὴν Εὐρώπην. »

(α Νῆσι νεωστὶ εὐρημένον ἀπὸ τὸν Καπετάνον Κῶκ Ἑγγλέζον εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν.

